

kinra
girls

DESTINATIE JAPONIA

MOKA

ILUSTRATII
ANNE GRESCHI

DPH

DIDACTICA PUBLISHING HOUSE

Pentru Lila.
A.C.

© Editura Didactica Publishing House, România, 2017
Toate drepturile rezervate pentru România și Republica Moldova.

© Destination Japon
EDITIONS PLAY BAC, 14bis rue des Minimes, 75003 Paris, France, 2012

© 2012, Corolle.
Kinra Girls și toate mărcile, ambalajele, desenele și drepturile de autor asociate sunt folosite de Corolle sub licență.
© 2012. Toate drepturile rezervate.

Reproducerea integrală sau parțială a textului ori a ilustrațiilor din această carte este permisă numai cu acordul scris al editurii.

DESTINAȚIE JAPONIA

MOKA

ILLUSTRĂRII
ANNE CRESCI

Respect pentru natură

KUMIKO

IDALINA

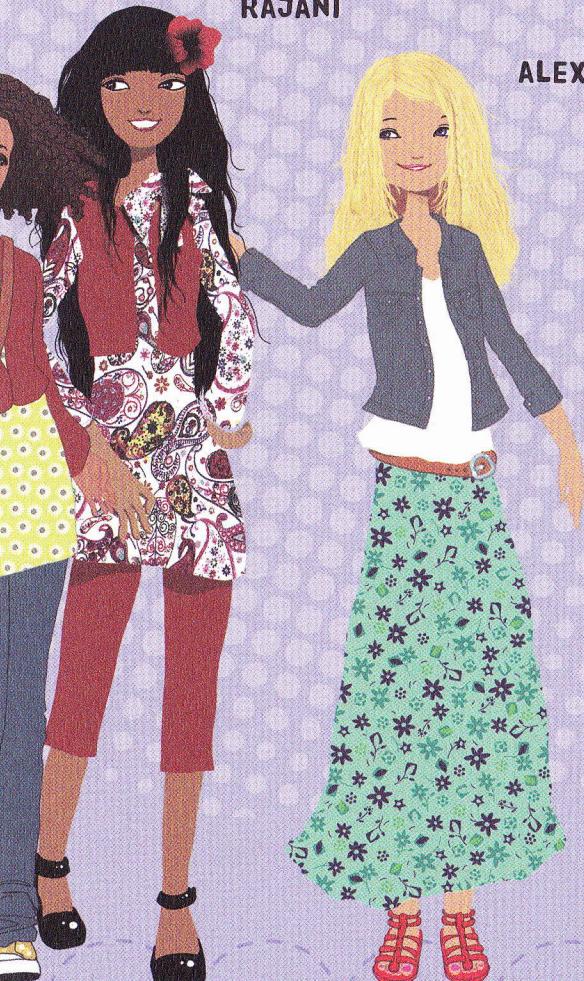
Kumiko este japoneză. Este o pictoriță talentată, căreia îi plac de asemenea fotografia și moda.

Idalina este spaniolă. Cântă la chitară și este o foarte bună cântăreață de flamenco.

NAÏMA

RAJANI

ALEXA

Naïma este afro-americană. Tatăl său este american, iar mama vine din Africa. Pasiunea ei este circul.

Rajani este indiană. Adoră să danseze, în special dansurile tradiționale din țara sa.

Alexa este australiana. Îi place să călărească și-și dorește să devină campioană de echitație.

MICHELLE
inamica
Kinra Girls

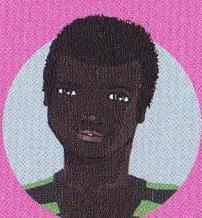
RUBY
inamica
Kinra Girls

JENNIFER
inamica
Kinra Girls

MICKAEL
prieten
cu Kinra Girls

JOHANNIS
prieten
cu Kinra Girls

LOUISE
prietenă
cu Kinra Girls

JOHN
prieten
cu Kinra Girls

DOMNUL MEYER
directorul

MISS DAISY
asistenta
directorului

DOAMNA BECKETT
profesoara
de engleză

SIGNORA DELLA TORRE
profesoara
de muzică

DOAMNA JENSEN
profesoara
de dans

DOAMNA GANZ
profesoara de artă
dramatică

MAESTRUL WANG
profesorul
de desen

DOMNUL RAMOS
profesorul
de chitară

DOMNUL BROWN
profesorul
de matematică

DOMNUL TREMBLAY
profesorul
de arta circului

RAINER
profesorul
de echitație

**TOȚI SUNTEM DIFERIȚI,
PRIN URMARE TOȚI SUNTEM EXCEPȚIONALI.**

PROVERB ARAMAIC.

Capitolul 1

La drum spre aventură!

Ldalina își puse mâinile pe geamurile înalte ale sălii mari din aeroport. Se uită la cele patru avioane care așteptau se decoleze. Scoase un oftat puternic și se întoarse către Naïma.

— N-am niciun chef să plec!

— Acum, asta e!

Călătoriile fac parte din programul școlii noastre,

îi răspunse Naïma. Ar fi trebuit să te gândești la asta înainte de a te înscrie.

— Dar nu știam că am rău de înălțime. N-am fost niciodată cu avionul înainte de a veni la Academie.

Kumiko, care stătea lângă Rajani, suspină și ea.

— Iar eu mă întorc în țara mea.

— Nu înțeleg de ce te plângi! îi replică Rajani. O să descoperim un loc pe care nu-l cunoști! Și-ți amintesc că din cauza ta nu mergem la Kyoto, ci în insula Kyushu!

Kumiko dădu din umeri și mormăi ceva.

— *Hikōki!* zise deodată Idalina.

— Ai sughișat? întrebă Alexa.

Idalina râse și îi arăta dicționarul de buzunar pe care i-l împrumutase Kumiko.

Idalina era pasionată de limbile străine și voia să învețe cât mai multe cuvinte în japoneză.

— Așa se spune „avion“ în japoneză. Și, uite, afară sunt patru avioane; deci „*shi hikōki*“! Patru avioane!

— De fapt, nu e chiar aşa. Se spune „*yondai no hikōki*“, interveni Kumiko.

— A, da? se miră Idalina. În dicționarul tău scrie că la „patru“ se spune „*shi*“.

— Da, dar japonezii evită cuvântul „*shi*“, pentru că el mai înseamnă și „moarte“, iar asta aduce ghinion. Îl folosesc totuși, în anumite cazuri... Luna aprilie, fiind a patra lună a anului, se cheamă *shigatsu*.

— E complicat, constată Idalina.

Doamna Beckett, profesoara de engleză, își chemă elevii. Era timpul să se urce în avion.

— La drum către aventură! exclamă Alexa cu mult entuziasm.

— În liniște! o certă doamna Beckett, dându-și ochii peste cap. Contez pe voi să vă purtați cum se cuvine și să nu-i deranjați pe ceilalți pasageri.

— Faptul că vom sta tot timpul cu doamna Beckett strică puțin plăcerea voiajului, murmură Naïma.

Domnișoara Daisy, asistenta directorului Academiei, și doamna Ganz, care predă teatrul, însوteaau și ele clasa. După o scurtă sedere la Tokyo, capitala Japoniei, elevii urmău să se separe în două grupuri de câte 10.

Primul grup, condus de doamna Ganz, va pleca să viziteze templele din Kyoto și Nara.

Acolo îi va aștepta un profesor de istorie japonez.

Al doilea grup va merge în insula Kyushu, insula vulcanilor și a izvoarelor cu apă caldă. Fetele Kinra aleseră Kyushu întrucât Kumiko trăia în Kyoto și dorea să descopere o parte a Japoniei pe care nu o cunoscuse încă. Și, oricum, avea să-și vadă părinții peste câteva săptămâni, în vacanța de Crăciun. Dar, din nefericire, ele erau acum cu doamna Beckett... și, din fericire, cu domnișoara Daisy!

Într-un colț, Michelle, colega de cameră a Alexei, își manifesta din plin proasta dispoziție. Era furioasă că, din cauza unei stupide trageri la sorți, nimerise în grupul doamnei Beckett, căreia-i lipsea un elev pentru a-și forma grupul. Până acum, Michelle nu reușise să-și revină.

O agentă de la aeroport îi făcu semn doamnei Beckett.

— Să ne grăbim, să ne grăbim! strigă profesoara de engleză. E rândul nostru.

Așezați-vă în rând! Și liniște, vă rog!

Doamna Beckett se îmblânzi când Idalina trecu prin fața ei.

— Uite, Idalina, spuse ea întinzându-i o carte. Iată ghidul pe care am promis că și-l împrumut.

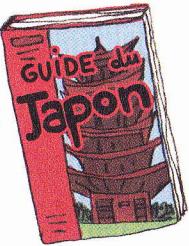
— O, mulțumesc,
doamnă! răspunse Idalina.
... *arigatō*¹!

Doamna Beckett
zâmbi.

— Este plăcut să vezi că măcar o elevă este interesată de călătoria noastră...

Ajunsă prima în avion, Rajani păstrase cele două locuri de lângă ea.

Alexa și Idalina se instalară alături. Kumiko și Naïma se așezară pe rândul din spate. Naïma văzu cu groază cum

doamna Beckett înainta pe culoar. O, nu! Numai de nu s-ar așeza pe locul liber de lângă ea! Din fericire, unul dintre colegi opri profesoara pentru a o întreba ceva.

— Vreți să stați cu noi? o întrebă Naïma pe domnișoara Daisy, pe când aceasta trecea pe lângă ea.

— Cu mare plăcere, răspunse domnișoara Daisy.

Naïma și Kumiko răsuflără ușurate, vâzând că domnișoara Daisy a înțeles repede despre ce era vorba.

— Concordia, scuze, doamna Beckett, nu este chiar un monstru, spuse ea.

— Poate că nu, spuse Kumiko, dar 10 ore cu ea în avion... e foarte mult! Și, apoi, priviți! Doamna Beckett strigă după Mickael pentru că nu s-a așezat încă!

Domnișoara Daisy se strâmbă amuzată, apoi dădu din cap.

¹ Arigatō (in japoneză): mulțumesc.